

revisar, d'acord amb la nova normativa, els processos penals ja iniciats, i permetre'n també expressament el caràcter retroactiu en tot el que afavoreixi els condemnats mitjançant sentència ferma d'acord amb la legislació anterior.

Article primer.

Es modifica l'article 527 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, que queda redactat de la manera següent:

«Article 527.

Ha de ser castigat amb la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps de quatre a sis anys l'objector reconegut que:

1r Cridat al compliment del servei que se li assigni, deixi de presentar-s'hi sense una causa justificada i retardi la seva incorporació al servei un temps superior a un mes.

2n Trobant-se incorporat al servei esmentat, deixi d'assistir-hi més de vint dies consecutius o trenta de no consecutius, sense una causa justa.

3r Incorporat per al compliment de la prestació social substitutòria, es negui de manera explícita o per actes concloents a complir-la.

La inhabilitació inclou la incapacitat per exercir qualsevol ocupació o càrrec al servei de les administracions, entitats o empreses públiques o dels seus organismes autònoms i, a més, la impossibilitat d'obtenir subvencions, beques o ajuts públics de qualsevol tipus durant el període de condemna.

Una vegada complerta la condemna imposada, el penat queda exempt del compliment de la prestació.»

Article segon.

Es modifica l'article 604 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, que té la redacció següent:

«Article 604.

Aquell que, citat legalment per al compliment del servei militar, no s'hi presenti sense una causa justificada i retardi la seva incorporació al servei un temps superior a un mes o, no havent-se incorporat encara a les Forces Armades, manifesti explícitament en l'expedient la seva negativa a complir el servei esmentat sense cap causa legal, serà castigat amb la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps de quatre a sis anys.

La inhabilitació inclou la incapacitat per exercir qualsevol ocupació o càrrec al servei de les administracions, entitats o empreses públiques o dels seus organismes autònoms i, a més, la impossibilitat d'obtenir subvencions, beques o ajuts públics de qualsevol tipus durant el període de condemna.

Una vegada complerta la condemna imposada, el penat queda exempt del compliment del servei militar, excepte en el supòsit de mobilització a causa de guerra.»

Disposició transitòria primera.

Els processos penals iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei continuen la seva tramitació d'acord amb aquesta.

Disposició transitòria segona.

Els preceptes que conté aquesta Llei tenen efectes retroactius en tot allò que afavoreixi els condemnats mitjançant sentència ferma d'acord amb la legislació anterior.

En les sentències dictades d'acord amb la legislació que es deroga i que no són fermes perquè estan pendents de recurs, les parts poden invocar els preceptes d'aquesta Llei i el jutge o el tribunal els ha d'aplicar d'ofici.

Disposició derogatòria única.

Queda derogat l'article 528 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, i totes les disposicions de rang igual o inferior que siguin incompatibles amb el que disposa aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23134 *LLEI 31/1998, de 5 d'octubre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 14.500.000.000 de pessetes per a l'adquisició dels edificis situats a la Carrera de San Jerónimo, números 36 i 40, amb destinació al Congrés dels Diputats.* («BOE» 239, de 6-10-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Congrés dels Diputats fa anys que manifesta que els immobles que constitueixen la seva seu a la Carrera de San Jerónimo són manifestament insuficients per exercir adequadament les funcions que la Cambra té assignades.

La Mesa del Congrés, mitjançant l'acord de 16 de setembre de 1997, va fer seves i va reiterar les consideracions de les meses d'anteriors legislatures, sobre la necessitat de dotar el Congrés dels Diputats i les Corts Generals d'una infraestructura que els permeti dur a terme amb suficiència i dignitat les tasques que els corresponen com a representació de la sobirania popular, en el règim parlamentari dissenyat per la Constitució espanyola de 1978. En aquesta reunió, després de constatar que les ampliacions efectuades els anys 1980 i 1994 no han estat suficients, que el Congrés continua tenint múltiples edificis dispersos i que el grup Argentaria ha fet pública la seva decisió d'abandonar els edificis situats

davant la Cambra, la Mesa va proposar al Govern que s'acordés l'adquisició dels edificis situats a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, així com l'adjacent del carrer de Santa Catalina, núm. 4. A aquest efecte, sollicita al Govern que procedeixi a realitzar l'adquisició directa i a efectuar les operacions patrimonials pertinents fins a posar a disposició d'aquest òrgan rector de la Cambra els immobles esmentats per a satisfacció de les seves necessitats, així com a fer-hi les obres de condicionament imprescindibles que siguin necessàries per a la seva posada en funcionament com a seu de la Cambra.

Aquests edificis ubicats davant el Congrés dels Diputats, a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, són propietat del Banco Exterior i del Banco de Crédito Local, respectivament, i reuneixen unes condicions de proximitat, superfície, representativitat, funcionalitat i característiques arquitectòniques que els fan idonis per cobrir les necessitats del Congrés. A més, com que són susceptibles d'enllaçar amb els serveis actuals de la Cambra mitjançant un túnel subterrani, es produiria una millora de la seva operativitat, el seu funcionament i la seva utilització òptima.

El fet de posar a disposició del Congrés dels Diputats la pràctica totalitat de la superfície—una petita part s'affectaria als serveis de Relacions amb les Corts del Ministeri de la Presidència— d'aquests dos edificis suposaria l'alliberament i la posada a disposició de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat dels edificis que es troben a la plaça de les Corts, núm. 9, i al carrer Moratín, núm. 14, i la rescissió d'una sèrie de contractes d'arrendament de pisos a la zona, utilitzats per a determinats serveis de la Cambra.

El subsecretari del Ministeri d'Economia i Hisenda, en relació amb l'acord de 16 de setembre de 1997 de la Mesa del Congrés, va enviar, amb data 28 de gener de 1998, un escrit al secretari general del Congrés dels Diputats, en què comunicava que els edificis esmentats havien estat oferts a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat mitjançant els escrits de 12 de gener de 1998, del Banco Exterior i del Banco de Crédito Local. Així mateix, es demanava al secretari general del Congrés dels Diputats si veia algun inconvenient a seguir endavant els expedients.

Amb data 11 de febrer de 1998, la Mesa de la Cambra, en relació amb l'escrit anterior, va adoptar un nou acord que concreta l'adquisició dels edificis en els punts següents:

«1r Pren coneixement de les condicions econòmiques de les transaccions que s'exposen a l'escrit esmentat.

2n Manifesta que no veu cap inconvenient a seguir endavant els esmentats expedients.

3r Ratifica el seu acord de posar a disposició del Patrimoni de l'Estat les dependències que en aquest moment utilitza la Cambra als edificis de la plaça de les Corts, núm. 9, i al carrer Moratín, núm. 14, en la mesura que la posada en funcionament dels nous edificis ho vagi fent possible.

4t Sollicita de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat la realització de les obres d'habilitació que siguin necessàries per a la utilització dels nous edificis.

5è Agraeix al Govern les gestions realitzades i l'insta a prosseguir la tramitació de l'expedient amb la màxima celeritat possible.»

Com que la Direcció General del Patrimoni de l'Estat no disposa de crèdit pressupostari per adquirir els edificis assenyalats, escau tramitar aquesta Llei de concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 14.500.000.000 de pessetes.

El crèdit extraordinari es tramita d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 14.500.000.000 de pessetes a la secció 31, «Despeses de diversos ministeris»; servei 03, «Direcció General del Patrimoni de l'Estat»; programa 612F, «Gestió del Patrimoni de l'Estat»; capítol 6, «Inversions Reals»; article 62, «Inversió nova associada al funcionament dels serveis»; concepte 620, «Inversió nova associada al funcionament operatiu dels serveis», per a l'adquisició dels edificis situats a la Carrera de San Jerónimo, núm. 36 i 40, amb destinació al Congrés dels Diputats.

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finançarà amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del Text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23135 *LLEI 32/1998, de 5 d'octubre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari, per un import de 2.157.470.490 pessetes, per al pagament d'indemnitzacions derivades de sentències del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional, i d'altres resolucions, a titulars de les oficines de farmàcia. («BOE» 239, de 6-10-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, entre el 24 de gener de 1994 i el 29 de maig de 1996, han dictat vuit sentències favorables a titulars d'oficines de farmàcia, dictades en recursos contenciosos administratius promoguts per ells.

Aquests recursos tenen una fonamentació fàctica anàloga i una causa jurídica idèntica que els 110 recursos estimats favorables per sentències del Tribunal Suprem en el període de temps comprès entre els mesos d'octubre de 1990 i gener de 1991, i que els deu recursos estimats favorables per sentències del Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional dictades entre gener de 1992 i juliol de 1993, interposats per titulars d'oficines de farmàcia, contra l'Ordre de 7 d'octubre de 1988 del Ministeri d'Economia i Hisenda, i contra la desestimació presumpta dels recursos de reposició formulats contra aquesta.